

REPUBLIKA SLOVENIJA

DRŽAVNI ZBOR

Zakonodajno-pravna služba

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 96 94, f: 01 478 98 79, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Številka: 011-02/18-2/

EPA 2552-VII

Datum: 17. april 2018

DRŽAVNI ZBOR JE NA SEJI 17. 4. 2018 SPREJEL ZAKON O DOSTOPNOSTI SPLETIŠČ IN MOBILNIH APLIKACIJ (ZDSMA) V NASLEDNJEM BESEDILU:

Z A K O N

O DOSTOPNOSTI SPLETIŠČ IN MOBILNIH APLIKACIJ (ZDSMA)

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja ukrepe za zagotovitev dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij zavezancev po tem zakonu za vse uporabnike, zlasti za uporabnike z različnimi oblikami oviranosti.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva (EU) 2016/2102 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja (UL L št. 327 z dne 2. 12. 2016, str. 1).

2. člen

(zavezanci)

Ta zakon se uporablja za državne organe, organe samoupravnih lokalnih skupnosti in osebe javnega prava po zakonu, ki ureja javno naročanje (v nadaljnjem besedilu: zavezanci).

3. člen

(izjeme)

(1) Ne glede na določbo prejšnjega člena se ta zakon ne uporablja za naslednja spletišča in mobilne aplikacije:

- spletišča in mobilne aplikacije javne radiotelevizije in drugih organov, ki opravljajo javno službo radiotelevizije, in
- spletišča in mobilne aplikacije vrtcev, osnovnih ter srednjih šol, razen za vsebino spletišč in mobilnih aplikacij, ki se nanaša na osnovne informacije o zavodu, informacije o vpisnem postopku in druge upravne informacije, kot so na primer šolski koledar in urniki. Če so te informacije dostopne v skladu s tem zakonom prek

drugega spletišča ali mobilne aplikacije, jih ni treba zagotavljati na spletišču ali v mobilni aplikaciji vrtca, osnovne ali srednje šole.

(2) Ta zakon se ne uporablja za naslednje vsebine spletišč in mobilnih aplikacij:

1. pisarniške datoteke, objavljene pred 23. septembrom 2018, razen če je taka vsebina potrebna za vodenje upravnih postopkov;
2. predhodno posnete medijske vsebine, objavljene pred 23. septembrom 2020;
3. v živo predvajane medijske vsebine;
4. spletne zemljevide in storitve kartiranja, če so bistvene informacije o zemljevidih, namenjenih navigaciji, zagotovljene na dostopen digitalen način;
5. vsebino, ki jo dodajo tretje osebe in ki je zavezanec ne financira in ne razvija ter ni pod njegovim nadzorom;
6. reprodukcije del kulturne dediščine, ki ne morejo biti v celoti dostopne, ker:
 - zahteve glede dostopnosti niso združljive bodisi z ohranitvijo bodisi s kakovostjo reprodukcije del kulturne dediščine (na primer kontrast) ali
 - ni avtomatiziranih in stroškovno učinkovitih rešitev, s katerimi bi brez težav ustvarili izveček besedila rokopisa ali drugih del kulturne dediščine in ga preoblikovali v obliko, združljivo z zahtevami glede dostopnosti;
7. vsebino arhiviranih spletišč in mobilnih aplikacij, ki ni potrebna za vodenje upravnih postopkov in se po 23. septembru 2019 niti ne posodablja niti ne ureja.

4. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. medijske vsebine so medijske vsebine naslednjih vrst: avdio, video, avdio-video, avdio oziroma video v kombinaciji z interakcijo;
2. dela kulturne dediščine so dobrine v zasebni ali javni lasti, zgodovinskega, umetniškega, arheološkega, estetskega, znanstvenega ali tehničnega pomena, ki jih hranijo javni zavodi na področju kulture;
3. harmonizirani standard je harmonizirani standard, kot je opredeljen v 2. členu v 1. točki pod c) Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 316 z dne 14. 11. 2012, str. 12);
4. mobilna aplikacija je uporabniška programska oprema, ki jo je zasnoval in razvil zavezanec ali nekdo tretji v njegovem imenu, za uporabo splošne javnosti na mobilnih napravah, kot so pametni telefoni in tablični računalniki. Ne vključuje mobilnega operacijskega sistema ter strojne opreme in naprav;
5. pisarniška datoteka je dokument, ki prvenstveno ni namenjen uporabi na spletu, vendar je lahko prisoten na spletnih straneh (kot so na primer PDF format, dokument Microsoft Office ali njihovi ekvivalenti z odprto kodo);
6. podatki merjenja so količinsko ovrednoteni rezultati dejavnosti spremljanja, ki se izvaja za preverjanje skladnosti spletišč in mobilnih aplikacij zavezancev z zahtevami glede dostopnosti iz 5. člena tega zakona. Obsegajo tako količinsko ovrednotene informacije o vzorcu testiranih spletišč in mobilnih aplikacij (na primer število spletišč in aplikacij, potencialno število obiskovalcev ali uporabnikov) kot količinsko ovrednotene informacije o ravni dostopnosti;

7. spletišče je skupek med seboj v celoto povezanih spletnih strani in drugih vsebin, ki so pripravljene in vzdrževane kot nabor informacij neke osebe, skupine ali organizacije;
8. spletna stran je dokument z nadbesedilom, ki ga prikaže spletni brskalnik. Na spletni strani so lahko različne vsebine (besedilo, slike, povezave, zvočni in video posnetki). Jezik za opis spletnih strani je HTML. Na svetovnem spletu jo predstavlja enoličen spletni naslov (URL);
9. uporabniški agent je programska oprema, ki posreduje uporabnikove zahteve. Uporabniški agent za brskanje po spletnih straneh je spletni brskalnik;
10. uporabniški vmesnik je okolje, v katerem uporabnik komunicira z napravo.

5. člen

(zahteve glede dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij)

(1) Spletišča in mobilne aplikacije morajo izpolnjevati naslednje zahteve glede dostopnosti:

- informacije in uporabniški vmesniki morajo biti uporabnikom predstavljeni na načine, ki jih lahko zaznajo;
- zagotoviti je treba delujoče uporabniške vmesnike in navigacijo;
- informacije, povezane z uporabniškim vmesnikom, in njegovo delovanje morajo biti razumljivi;
- vsebina mora biti dovolj robustna, da jo je mogoče zanesljivo razlagati z različnimi uporabniškimi agenti, tudi s podpornimi tehnologijami, kar pomeni, da imajo uporabniki vedno dostop do vsebine, tudi z naprednimi tehnologijami.

(2) Izpolnjevanje zahtev iz prejšnjega odstavka za svoja spletišča in mobilne aplikacije zagotavlja zavezanec.

(3) Šteje se, da je vsebina spletišč in mobilnih aplikacij, ki izpolnjuje harmonizirane standarde ali njihove dele, skladna z zahtevami glede dostopnosti iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če sklici na harmonizirane standarde iz prejšnjega odstavka niso objavljeni, se šteje, da je vsebina mobilnih aplikacij skladna z zahtevami iz prvega odstavka tega člena, če ustreza zahtevam iz predpisa o tehničnih specifikacijah.

(5) Če sklici na harmonizirane standarde iz tretjega odstavka tega člena niso objavljeni, se šteje, da je vsebina spletišč, ki izpolnjuje zahteve iz standarda SIST EN 301 549 V1.1.2 – Zahteve za dostopnost pri javnem naročanju izdelkov in storitev IKT v Evropi ali dele teh zahtev, skladna z zahtevami glede dostopnosti iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če sklici na harmonizirane standarde iz četrtega odstavka tega člena niso objavljeni in če ni tehničnih specifikacij iz četrtega odstavka tega člena, se šteje, da je vsebina mobilnih aplikacij, ki izpolnjuje ustrezne zahteve iz standarda SIST EN 301 549 V1.1.2 – Zahteve za dostopnost pri javnem naročanju izdelkov in storitev IKT v Evropi ali dele teh zahtev, skladna z zahtevami glede dostopnosti iz prvega odstavka tega člena.

(7) Zavezanec zagotovi dostopnost vsebin v zvezi z izvajanjem upravnih storitev tudi v znakovnem jeziku, ki ga določa zakon, ki ureja slovenski znakovni jezik.

(8) Minister, pristojen za informacijsko družbo (v nadaljnjem besedilu: minister), določi tehnične specifikacije iz četrtega odstavka tega člena.

6. člen (ocena nesorazmernega bremena)

(1) Zavezanec pred vzpostavitvijo spletišča ali mobilne aplikacije oziroma pred prilagoditvijo obstoječega spletišča ali mobilne aplikacije izdela začetno oceno o tem, v kolikšnem obsegu izpolnjevanje zahtev iz prejšnjega člena zanj pomeni nesorazmerno breme.

(2) Pri oceni iz prejšnjega odstavka zavezanec upošteva ustrezne okoliščine, vključno s svojimi finančnimi viri in notranjo organiziranostjo, vrsto dejavnosti, ki jo opravlja, ter ocenjenimi stroški in koristmi zanj v primerjavi z ocenjenimi koristmi za uporabnike z različnimi oblikami oviranosti, pri čemer upošteva pogostost in trajanje uporabe posameznega spletišča in mobilne aplikacije.

(3) Če zavezanec na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da bi izpolnjevanje zahtev iz prejšnjega člena za posamezno spletišče ali mobilno aplikacijo zanj pomenilo nesorazmerno breme, mu za to spletišče oziroma mobilno aplikacijo ne glede na določbo prejšnjega člena ni treba upoštevati tistih zahtev glede dostopnosti, ki zanj pomenijo nesorazmerno breme. V izjavi o dostopnosti iz 7. člena tega zakona zavezanec pojasni, katerih delov zahtev glede dostopnosti ne bo izpolnil, in uporabniku omogoči, da se z nedostopno vsebino seznani na drug način, če je to mogoče.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov zahteve glede dostopnosti ne morejo biti izključene za vsebine v zvezi z izvajanjem upravnih storitev zavezanca.

7. člen (izjava o dostopnosti)

(1) Zavezanec izdela in redno, najmanj pa enkrat letno, posodobi izjavo o dostopnosti glede skladnosti svojih spletišč in mobilnih aplikacij s tem zakonom. Izjava se izdela podrobno, izčrpno in jasno.

(2) Izjava iz prejšnjega odstavka vsebuje:

- pojasnilo o tistih delih vsebine, ki niso dostopni, in o razlogih za takšno nedostopnost, ter navedbo nadomestnih možnosti;
- opis mehanizma za zagotavljanje povratnih informacij iz 8. člena tega zakona in povezavo nanj;
- informacije o inšpekcijskem nadzoru iz 11. člena tega zakona in povezavo na spletno stran pristojnega nadzornega organa.

(3) Za spletišča se izjava iz prvega odstavka tega člena v dostopni obliki objavi na spletišču zavezanca.

(4) Za mobilne aplikacije se izjava iz prvega odstavka tega člena v dostopni obliki objavi na spletišču zavezanca, ki je razvil zadevno mobilno aplikacijo, ali pri prenosu mobilne aplikacije.

(5) Minister določi vzorec izjave o dostopnosti.

8. člen (povratne informacije)

(1) Zavezanec na svojem spletišču oziroma v mobilni aplikaciji objavi povezavo, prek katere ga lahko uporabniki:

- obvestijo, da njegova spletišča ali mobilne aplikacije niso skladne z zahtevami glede dostopnosti iz 5. člena tega zakona;
- zaprosijo za informacije glede vsebin spletišč in mobilnih aplikacij iz drugega odstavka 3. člena tega zakona ter za informacije, ki v skladu z oceno o nesorazmernem bremenu iz 6. člena tega zakona niso objavljene v dostopni obliki.

(2) Zavezanec uporabniku odgovori na obvestilo ali prošnjo v osmih dneh od prejema obvestila oziroma prošnje. Če glede na zahtevano vsebino v tem roku ne more podati ustreznega odgovora, uporabniku v tem roku sporoči, kdaj bo podal odgovor, in zakasnitev odgovora ustrezno utemelji.

9. člen (usposabljanje in ozaveščanje)

(1) Ministrstvo, pristojno za javno upravo, za zaposlene pri zavezancih oziroma za druge pripravljavce spletišč in mobilnih aplikacij, organizira programe usposabljanja za ustvarjanje, upravljanje in posodabljanje vsebine spletišč in mobilnih aplikacij v skladu s tem zakonom. Pri pripravi in izvedbi programov usposabljanja sodeluje z reprezentativnimi invalidskimi organizacijami, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja invalidske organizacije.

(2) Ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), v sodelovanju z reprezentativnimi invalidskimi organizacijami iz prejšnjega odstavka z objavami v medijih in na svojih spletnih straneh, izdajo publikacij in predstavitev na konferencah ter drugih prireditvah spodbuja večjo ozaveščenost zavezancev in uporabnikov spletišč in mobilnih aplikacij o zagotavljanju dostopnosti iz 5. člena tega zakona in o zagotavljanju povratnih informacij iz prejšnjega člena.

(3) Ministrstvo spodbuja lastnike spletišč in mobilnih aplikacij, ki niso zavezanci po tem zakonu, ponujajo pa zmogljivosti in storitve, ki so na voljo javnosti ali se zanje opravljajo, da v čim večjem obsegu upoštevajo zahteve glede dostopnosti iz 5. člena tega zakona. V ta namen se lahko oblikuje koordinacija z udeleženci iz gospodarstva, raziskovalno-razvojnega sektorja, reprezentativnih invalidskih organizacij iz prvega odstavka tega člena, civilne družbe in javnega sektorja.

10. člen (inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem določb 5. do 8. člena tega zakona opravljajo inšpektorji za informacijsko družbo.

11. člen (spremljanje in poročanje)

(1) Organ, pristojen za informacijsko varnost, redno spremlja skladnost spletišč in mobilnih aplikacij z zahtevami glede dostopnosti iz 5. člena tega zakona.

(2) Organ, pristojen za informacijsko varnost, vsako tretje leto poroča Evropski komisiji o rezultatih spremljanja, vključno s podatki merjenja. Poročilo vsebuje tudi informacije o opravljenih inšpekcijskih nadzorih iz prejšnjega člena.

(3) Prvo poročilo poleg podatkov iz prejšnjega odstavka obsega tudi:

- opis mehanizmov za posvetovanje z ustreznimi udeleženci o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij,
- postopke za objavo vseh informacij o razvoju politike dostopnosti v zvezi s spletišči in mobilnimi aplikacijami,
- izkušnje in ugotovitve, zbrane med izvajanjem tega zakona v zvezi s skladnostjo z zahtevami glede dostopnosti iz 5. člena tega zakona in
- informacije o dejavnostih usposabljanja in ozaveščanja.

(4) Če pride do bistvenih sprememb informacij iz prejšnjega odstavka, naslednja poročila vsebujejo tudi informacije v zvezi s temi spremembami.

(5) Organ, pristojen za informacijsko varnost, vsebino poročil, brez seznama pregledanih spletišč, mobilnih aplikacij ali zavezancev, objavi na svojih spletnih straneh, pri čemer upošteva zahteve iz 5. člena tega zakona.

(6) Minister določi metodologijo za spremljanje iz prvega odstavka tega člena.

12. člen (inšpekcijski ukrepi)

Inšpektor izda odločbo, s katero zavezancu naloži izpolnitev zakonske dolžnosti, če ugotovi, da zavezanec:

- ni zagotovil dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij v skladu s 5. členom tega zakona,
- ni izdelal ocene nesorazmernega bremena iz 6. člena tega zakona,
- ni objavil izjave o dostopnosti v skladu s 7. členom tega zakona,
- ni zagotovil povezave za pošiljanje povratnih informacij iz prvega odstavka 8. člena tega zakona ali
- ni odgovoril uporabniku v skladu z drugim odstavkom 8. člena tega zakona.

13. člen (kazenska določba)

Z globo 200 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba zavezanca, če:

- ne zagotovi dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij v skladu s 5. členom tega zakona,
- ne izdelata ocene nesorazmernega bremena iz 6. člena tega zakona,
- ne objavi izjave o dostopnosti v skladu s 7. členom tega zakona,
- ne zagotovi povezave za pošiljanje povratnih informacij iz prvega odstavka 8. člena tega zakona ali
- ne odgovori uporabniku v skladu z drugim odstavkom 8. člena tega zakona.

14. člen (višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

15. člen

(uskladitev podzakonskega predpisa)

Vlada uskladi Uredbo o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 35/15, 62/15, 84/16, 41/17 in 53/17) z določbami tega zakona najkasneje v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

16. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

Minister, pristojen za informacijsko družbo, izda predpis iz osmega odstavka 5. člena, petega odstavka 7. člena in šestega odstavka 11. člena tega zakona v enem letu po njegovi uveljavitvi.

17. člen

(naloge spremljanja in poročanja)

Do začetka delovanja organa, pristojnega za informacijsko varnost, naloge iz 11. člena tega zakona opravlja ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo.

18. člen

(poročanje Evropski komisiji)

Organ, pristojen za informacijsko varnost, prvo poročilo iz drugega odstavka 11. člena tega zakona pošlje Evropski komisiji do 23. decembra 2021.

19. člen

(začetek uporabe)

(1) Ta zakon se začne uporabljati:

- 23. septembra 2020 za prilagoditev spletišč, objavljenih pred 23. septembrom 2018;
- 23. septembra 2019 za druga spletišča;
- 23. junija 2021 za mobilne aplikacije.

(2) Ta zakon se za vsebino na ekstranetu in intranetu, kar so spletišča, ki so na voljo le določeni skupini ljudi in ne splošni javnosti, objavljeno pred 23. septembrom 2019, začne uporabljati po bistveni prenovi teh spletišč. Za bistveno prenovu spletišča se šteje, če se spletišče spremeni in prenovi v večjem obsegu (na primer zamenjava sistema za urejanje vsebin, prenova grafične podobe, sprememba več kot tretjine vsebine).

20. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.